

Я — Біблія. Я — Книга.

Я — Біблія. Я — Книга.

Пам'ятаю, як десятки років тому мене, стареньку і потріпану часом, розгортали всією сім'єю. Горнулися до мене, уважно читали, гортали сторінку за сторінкою — обережно, адже деякі з них ледь трималися на розхитаній оправі. Тоді мною жили. Тоді Мене чекали.

Сьогодні я — в новій, вишитій обкладинці. Мої сторінки оздоблені золотом, усередині — ілюстрації з трояндами, а кожен розділ відкривається кольоровою вставкою. Та за цією красою часто — тиша. Бо мене не читають. Не шукають. Не жадають.

Я стою на полиці, ошатна, але самотня. Раніше троянди були живими, бо слова всередині проростали в душі. Сьогодні троянди намальовані. Красиві, та без аромату Духа. Світло не проникає туди, де серце не шукає Істини. Колись навколо мене цвіла любов — жива, тиха, мов ранковий сад.

Ви спитаєте:

— Що таке любов?

Відкрийте Книгу.

Любов — це мир у душі, легке дихання, і лагідне віяння Святого Духа. Вона — як сад, наповнений тишею, солодким ароматом квітів і присутністю Життя.

А ось її плоди:

добррозичливість, незлобність, покірливість, нелицемір'я, добронадійність, радість, бадьорість...

Хто такі плоди має — на тому мир, і милість, і веселість вічна!

Наше ставлення до ближніх — це відображення того, чи часто ми відкриваємо цю Книгу. Бо любов до людей народжується зі Слова, а не з порожніх декларацій.

Колись у нас не було нічого, але ми мали одне одного. Сьогодні маємо все — й губимо найважливіше.

Та я все ще тут.

Я чекаю.

І коли ти знову мене розгорнеш, промінь Світла оживить троянди. І ти отримаєш сад нетлінного життя.

Анотація до авторського тексту "Я — Біблія. Я — Книга"

Цей есеїстичний монолог Біблії — спроба переосмислити роль Слова Божого в сучасному світі. Через образ Книги, що пам'ятає тепло родинних читань і переживає своє

Я Біблія. Я книга. - Джерело

Написав Іванна Андрейків

Четвер, 19 червня 2025, 21:09

забуття в оздобленій, але закритій обкладинці, авторка закликає повернутися до істинної духовності. Текст про те, що Істина — жива, і вона чекає на кожного з нас за сторінками, які ми давно не відкривали.

— Іванна Андрейків